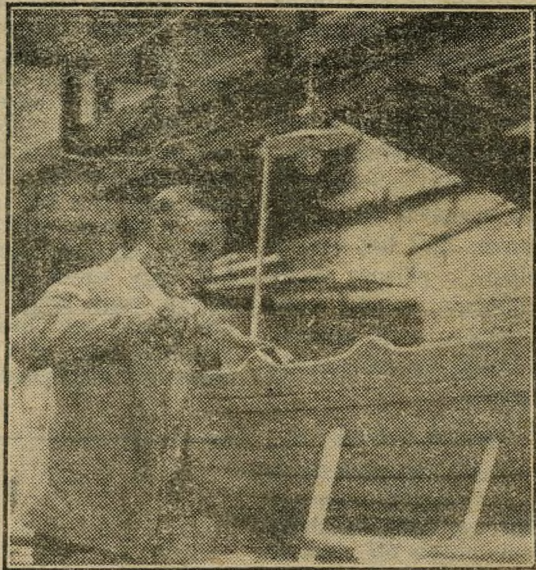

ELED A DUNA.

Legtöbben még a gondolatára is megborzanának, ha kora márciusban dunai evezős-kirándulásra csábitaná őket valaki. Annyi bizonyos is, hogy tél-kabátban a hídról nézve nem tulságosan esalogató a Duna, még a hajók is alig mozdultak ki a téli kikötőkből, legfeljebb néhány vontató gőzös uszik nagy lomhán a piszkos vízben, mintha neki sem esnék jól a téli fürdőzés és joggal találhatja különösnek akárki, hogy amikor még korcsolya- és síversenyekről, hóről-jégről kapunk híreket mindenfelől, akkor foglalkozzék valaki a nyár kedvence sportjával, a csónakázással. Pedig — amint mondani szokták — „a nyugodt külső alatt pezsgő élet folyik“ s az evezősök ugyan csak készülnek a nyárra, ugyanolyan előrelátással, mint aki augusztusban szerzi be a télkabátját és télen vásárolja a fehérnadrágot és szalmakalapot.

Már az első fagymentes, napfényes nap megindította az életet a „Duna turistái“ között is, bár igazi nyugalom talán csak a legerősebb jégzajlás idején volt közöttük. Most vasárnap például már vagy 30—40 csónakon eveztek az áradó és borzongatóan hideg Dunán, akik pedig minden vízi-rajongásuk ellenére sem mertek csónakba szállni, azok is előhozták hajójukat a garázsból, mosták, festették, javították teljes buzgalommal. A vadevezős központ — a Római-fürdő és Megyer szembenéző partjai — minden garázsában folyt a szorgalmas munka, a csónaképítő mesterek teljes gőzzel dolgoznak már, hogy a tavaszi várható nagy „csónak-hossz“ ne találja őket készületlenül. Tizennégy csónaképítő mester építi a legújabb modellű vad-csónakokat s némelyik már közel jár a „klub-csónak“ ti-pushoz is. Még nem alakultak ki az ideai csónakárak, de annyit már lehet tudni, hogy egy újonnan épült kétpárevezős *kilbót*, a tipikus vadcsónak ára 400 pengőnél kezdődik az anyag és építés

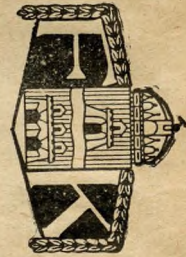

Igy készül a csónak.

minősége szerint 650 pengőig, de egy-egy *jóképi* céd-rusfa szkiff még ennél is többre kerül, bár a részletfizetési kedvezmény hozzáférhetővé teszi a csónakázást a kevésbbé tehetőseknek is, ha pedig — amint nagyon divatozik is a szokás — hárman-négyen összeállanak és részvénytársasági alapon szállnak be egy csónakvételbe, akkor igazán olcsón jut hozzá mindenki a nyári örömhöz.

A csónak megvételével azonban még nem értek véget az evezős költségei. Minden évben szaporodik a csónakörző és karbantartó vállalatok száma, amelyek kisebb-nagyobb parti és uszódházakban százával rakározzák el a vadevezősök csónakjait. A budai parton, a Hajógyártól a Római fürdőig, szemben pedig a Meder-útcától Megyerig hosszu sorban állanak garázsok, van közöttük olyan, amelyikben alig 8—10 csónak talál helyet, de vannak 5—600 csónakra berendezett, minden kényelemmel ellátott vállalatok is. A csónakörzés átlagos ára egy evezős-esztendőre, vagyis májustól májusig 60—80 pengő s ebben rendszerint benne van már a tűzkár elleni biztosítás is. A csónakörzés díjain kívül még az öltöző kabinért is kell 40—60—80 pengőt leszurni a kabin nagysága és berendezése szerint. Az evezés tehát egyáltalában nem tartozik az olcsó sportok közé s ez magyarázza meg, hogy egy-egy kétpárevezős csónakhoz egész részvénytársaság alakul a közös használatra és a terhek közös viselésére. Ilyenkor pedig még

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(sz. e.)

Cím: *Eled a Duna*

Forrás:

Parti Életem

Bp
(Hely)

1928. 3. 11.
(Idő)

(Köt. v. filz.) (C)

Oszkályozás

Tárgy

497.1

Hely

Idő

1928

Személy

ezenfelül kisebb-nagyobb tatarozási költség egészíti ki a csónaktartók költségvetésének kiadási tételeit.

Már most is minden vasárnap seregestül jelennek meg a csónaktulajdonosok a *garázsokban*, kijavíttatják, festik, lakkozzák hajójukat, hogy az új szezonnak teljes fölkészültséggel vágjanak neki és tiszta, csinos csónak várja urnőjét. Mert a dunai vadcsónakok 90 százalékában a főhely őt illeti, hiszen nélküle nem is volna teljes a kirándulás. Ilyenkor kezd kialakulni a *csónak-börze* is, mert sokan vannak, akik különböző okok miatt föloszlatják a részvénytársaságot, tul kell tehát adni az eddigi közös tulajdonon, ugyszólván minden csónak-garázsban tucattal lehet most válogatni az eladó hajókban, de az igazi evezősök, ha nehezen is, de összeszedik az új hajóra való összeget és most a csónak-építő munkájának haladását lesik nagy szorongással, milyen is lesz az új csónakjuk, megfelelnek-e majd az új méretek, különb lesz-e az ő hajójuk, mint a többieké?

A *szabadevezős front* egész hosszában éled már a tavaszi napfényben csillogó Dunán, mindenütt nagy a sürgés-forgás, kalapálnak, festenek, ragasztanak, drótoznak, a leglelkesebbek és legtürelmetlenebbek azonnal ki is próbálják új szerzőnőnyüket, vizre szállnak és dideregve ugyan, de eveznek néhány kilométert, izelődnek a nagy nyári tervekhez. S nemcsak maguk az evezősök készülnek már most az új vizi-szezonra, hanem hatalmas új garázsokat emelnek, a régiéket mindenütt bővítik, új kabinsorokat készítenek, úgyhogy lassankint már valódi csónak-városra lesz a Római fürdő és Megyer szembenálló két partja. Jelenleg a felügyelő hatóság, a dunai révkapitányság nyilvántartásában 5500 vadcsónak szerepel, de a jelekből ítélve, idén eléri a 7000-es létszámot is.

Amíg a rendezkedés és készülődés nagybán folyik künn, a Duna partján, addig egészen új szervezkedés van kialakulóban a vadevezősök társadalmában: Eddig ugyanis minden vadevezős a *maga szakállára* járta a Dunát s éppen a nagy szabadság és minden egyesületi kötelektől való függetlenségük miatt kapták a „vadevezős” nevet, szembeállítva a „klubevezősökkel”. Most egy új szervezetnek bontogatja a zászlaját egy társaság, amely a közös célok és közösen elérhető előnyök elérésére szeretné egy táborba összehozni a *vadakat*. S hogy a *vadevezős* fogalom ellentétben áll mindenfajta szervezkedéssel, azt legjobban mutatja, hogy az új alakulásban már „szabadevezős” a közös érdekek védelmére alakult szervezet tagja. A szabadevezős szervezkedés közelebbi céljai a vízi baleset-biztosítás általánosítása, vízi segélynyújtás, parti menedékházak létesítése, csónak- és anyagkeresésnél árendedmények elérése és a társasági összetartozás ápolása és az evezősport népszerűsítése. Hogy ebből a sok és szép programpontról mennyi valósul meg, azt a nyár eseményei mondják majd meg, mindenesetre üdvös lesz a Duna szabadevezőseit belevinni azokba az egyesületi kötelekbe, amelyekről eddig távortartotta magát. A „*Magyar Szabadevezősök Egyesülete*” máris több mint ezer tagot számlál s erősen biznak a további megerősödésben.

(sz. e.)